

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

Ipse Confessarius à Pœnitente ante confessionem cunsultus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

seu à quo de iisdem peccatis deque eiusdem penitentis licentia consilium exquirat.

Antequam respondeam, præmitto in hac Sigilli materia triplex secretum à nonnullis apud *mex* citandos distinguui. Primum est secretum naturale, ad quod vel ex fide data, vel ex fama proximi tenemur. Secundum est Sigillum Confessionis, quo tantummodo obstringitur ipse Confessor, & de quo hæcenus multa, & deinceps non pauca disseremus. Tertium est secretum medium inter utrumque, strictius primo, benignius secundo; quo obstringuntur alij à Confessario, qui aliquo tandem modo peccatum penitentis ratione Confessionis norunt. Et quamvis aliquibus cum Delugo loco cit. num. 21. & 22. non videatur differre hoc secretum medium à secreto Sigilli: utrumque enim perinde strictissimum est ac Religionem fovet, reverentiamque Sacramenti: tamen negari non potest, quantum ad aliquem effectum differre: fractior enim Sigilli punitur ab Ecclesia pena ordinaria: at fractior secreti mediij pena extraordinaria seu arbitraria: Ita Suar. Hurt. Præp. Onuph. aliique apud Dianam p. 5. tract. 11. ref. 51. idemque Delugo loco cit. sect. 5. num. 147. & merito, magis enim reus est Confessor si revelat ea, quæ suæ fidei immediatè commissa sunt, quam alij, quibus veluti mediatè, & indirectè.

4. His positis; triplex est in proposita dubitatione sententia. Medin. cod. de Confess. q. de his qua fin. Vasq. d. dub. 2. n. 20. Diana p. 2. tom. 1. alias 15. tom. 14. Castrop. de pen. p. 19. §. 4. num. 8. inclinatur Coninch. lib. 6. num. 40. & 50. docent teneri secreto solum naturali. Alij cum Henricq. lib. 6. cap. 20. num. 3. medio. Alij secreto Sigilli. Sic Suar. loco cit. sect. 4. num. 6. Delugo loco cit. sect. 2. num. 25. aliique apud Dianam citatum. Omnes probabiliter, sequere quam mavis. Primam: quia penitens concedens veniam colloquendi cum tertio de suo peccato, præsumitur extra limites Sacramenti illud extrahere. Secundam: quia quomodocumque notitia oritur tanquam à radice Confessionis: sed, ut modo diximus, afferens obligationem mitioris pænæ. Tertiam: quia eadem notitia, quam alteri porrigit Confessarius (quamvis ex licentia penitentis) est eadem; quam ipse Confessarius habet: ipse autem habet affectum onere Sigilli, ergo, &c. Negari insuper potest, penitentem per eam licentiam velle sua peccata à Sigilli favore repellere: immo nolle est præsumendus, quia nemo detrimentum suum velle putandus est.

Ipse Confessarius, à penitente ante Confessionem consultus.

5. **I**am vero ex occasione dictorum, illa emergit difficultas: An si penitens sive paulo, sive multo ante Confessionem aliqua de suis peccatis communicet Confessori, ut rationem v. g. adducat mox exhibendæ Confessionis; an, inquam, ea sub Sigillo sint conregenda? Videntur conregenda non esse: quia penitens iam consulto extra Confessionem, perinde ac si cum amico unico ageret, loquitur. Adde hanc notionem, quæ sic Confessori affertur, non procedere ex Confessione peracta: quo pacto probabile est, ut modo dixi, secum ferre onus Sigilli, sub quo peracta est: sed ex faciendâ, quæ quia fortasse non fiet, non potest communicare onus Sigilli quod porter. Ita opinantur Suar. d. disp. 33. sect. 4. num. 6. Henricq. lib. 6. cap. 21. num. 4.

6. Verùm Sagund. præcep. Eccl. 2. lib. 6. cap. 6. num. 23. Medina allatus à Dian. p. 5. tract. 11. ref. 44. tum Confessorem, tum laicum, cui ea communicatio fiat, Sigilli reos constituunt: siquidem ad dandam talem notitiam penitens movetur à vi Confessionis, idque noscitur is, qui eam accipit: ex quo infert Medina *ibid.* hunc, sive Confessorem sive laicum, cui ad finem Confessionis peragendæ communicatum est peccatum enorme, alias prælatum denunciandum sub pena excommunicationis: nec debere nec posse denunciare, qui contra Sigillum: quod fortius urget, peccaret.

7. Utraque opinio est probabilis, Ergo hanc posterio-

rem sequor libentius, tum quia magis Sacramenti tum quia nollem obligare prædictos ad denuntiandum quo scilicet tutior, aditus miseris parcat ad penitentiam; id quod maius est bonum, quam quicquid aliud, quod hac in re effingi animo secutus est.

Laicus Confessionem forte excipiens.

8. **D**ebitur Secundo, de eo qui confitetur laico, quem per errorem forte penitens necessitate. Sacramentaliter absolvetur: id fiat devotionis vel humilitatis gratia, Sigillum tamen nequaquam patere, palam est.

Respondeo. Huitad. de pen. d. 12. diff. 3. præp. pan. q. 11. d. 2. num. 22. affirmant tunc exquiri confessionem Sigilli, quia hic penitens iam tractans cum errore, à Confessione instituta à Christo non est. cit. sect. 2. num. 2. Vasq. loco cit. dub. 2. num. 1. negant, quia Christus Dominus nisi Confessione Sacramentali, cuius ipse fuit institutor, penitentiam imposuit: ea, quam quis per eum errorem recipiat, ficta est, & neutiquam à Christo auctore confessionis de-

9. Veraque sententia probabiliter nesciam, sed illud miror, quod Doctores negantes concedunt, quise Sacerdotem simulans, vacat Confessione: & si ad Sigillum: sed certe, hæc Confessio aliata à Christo non est: sed est vera Confessio instituta à Christo: sed si cur igitur per ipsos parit Sigillum, non parit confessionem: Confessio ficta laico, quæ parit modo à Christo non est: Respondent idem loco cit. quia accedens ad sacerdotem simulatum movetur à confessione Christi apprehensa, Rectè: nam etiam accedens ad laicum, nesciente necessitate, movetur à confessione Christi apprehensa.

10. Instat Delugo loco cit. Si quis confitetur coram Crucifixo, putans veram facere Confessionem: quæ auditur, non tenetur Sigillo: quia Confessio coram Crucifixo non est à Christo instituta. Ergo idem laicum est in eo eventu, quo quis confitetur coram Crucifixo: quæ utrobique, hoc est, tum in Confessione facta laico, tum facta simulato Sacerdote, confitenti non videtur movetur à confessione Christi apprehensa. Adde, hanc instantiam non arguere sententiam, quæ utrobique, hoc est, tum in Confessione facta laico, tum facta simulato Sacerdote, confitenti non videtur movetur à confessione Christi apprehensa. Adde, hanc instantiam non arguere sententiam, quæ utrobique, hoc est, tum in Confessione facta laico, tum facta simulato Sacerdote, confitenti non videtur movetur à confessione Christi apprehensa. Adde, hanc instantiam non arguere sententiam, quæ utrobique, hoc est, tum in Confessione facta laico, tum facta simulato Sacerdote, confitenti non videtur movetur à confessione Christi apprehensa.

11. Si quando quis pandit sua peccata coram Confessario, sed, multis ex necessitate præstantibus, accidit in tempestatibus, subitus invasionibus, &c. quibus quidem eventibus ob temporis angustiam, multis simul licet fateri peccata quæ in illa turbatione possunt, & unicam illam formam absolvi, Ergo absolvo &c. per Confessorem, tum omnes præstantibus arduantur o) ratione Sigilli, ut ex Fagund. præcep. Eccl. 2. lib. 6. cap. 6. num. 1. de auditis nec cum aliis, nec cum secum: 5. nullo loqui possint, id, quod ex habundantia, quæ ipsi eli negotio colligit.

Scripta peccata legens.

12. **D**ebitur Tertiò: An is, qui inveniens forte scriptum, in qua sint alicuius peccata delicta, quæ appareant esse notata propter Confessionem exhibitam, sive exhibendam, ea (licet, ut certum est, Coninch. d. disp. 9. de pen. dub. 3. n. 50. fine. Castrop. nit. p. 19. §. 4. n. 11. cum peccato) legit: An inquam, vi Sacramenti teneatur ad silendum?